

Протокол

№

гр. София, 15.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 15.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4653** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Г. В. Ж., редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ /КЗД/, редовно уведомен, се представлява от юрк. К., с пълномощно.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА П. В. се явява лично и с адв. С., с пълномощно.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Адв. С.: Водим допуснатите свидетели и държим да се разпитват заедно с допуснатите свидетели на заинтересованата страна

Адв. С.: Моля да изслушате свидетелите на жалбоподателя. Моля първо да се изгледа записът. Ще изслушаме преразказ на хора, заснети от самия Ж. във видеото. За да няма този преразказ всеки от неговата гледна точка, моля първо да изслушаме записа.

СЪДЪТ уведоми страните, че с определение в предходното съдебно заседание е указал на страните, че по направеното искане да бъде изгледан видеозаписът, ще се произнесе след разпита на допуснатите свидетели. По отношение направеното искане за съвместен разпит на свидетелите, съдът приема, че такова не е необходимо в настоящото производство, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатите свидетели.
Първият свидетел се въведе в залата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

СНЕМА самоличността на свидетеля:

И. И. Л. – 64 г., българин, български гражданин, без родство и дела със страните, неосъждан.

Предупреден за отговорността по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

Свидетелят Л. /на въпроси на адв. С./: С Г. Ж. се познаваме от 1992 г. Основно ни свързва антикомунистическата идеология. Тогава станаме приятели и досега сме неразделни. През годините Ж. се е занимавал с треньорство по хандбал – бил е треньор на деца. След това се ориентира към политиката и през 2004 г. – 2009 г. е бил водещ на предаване в телевизия СКАТ – „Безкомпромисно“. След това води самостоятелно предаване в интернет със същото име „Безкомпромисно“. Предаването е основно антикомунистическо и разкрива престъпленията на комунистите, агентите, офицерите от Държавна сигурност. Всички предавания са във връзка с разобличаване на комунистическата идеология. В хода на неговата журналистическа дейност срещу него има посегателства, едно от които даже е от бившия президент П. С., което е общоизвестно. На един митинг президентът удари шамар на Ж.. В своите предавания и интервюта той се е позовавал на видео доказателства и писмени доказателства и не е бил агресивен.

Въпрос на СЪДА: Познавате ли П. В.?

Свидетелят Л.: Виждал съм го преди три години и това е във връзка с предмета на това дело. Тогава бях с г-н Ж. и още трима приятели в сградата на Съюза на военнопострадалите и военнопострадалите в [населено място], [улица], за да присъстваме на събитие. Г-жа Н. Л. представяше книгите - „Кой уби ястребинчетата“ и „В съда влизат убитите“. Интересни книги. Събитието бе обявено с афиш, беше публично. Пред сградата имаше афиш, и на Кристал при книжарницата също имаше. Влязохме в сградата и охраната попита г-н Ж.: "Вие кой сте?". Той отговори. Охраната, без да изтъкне някаква причина, каза на г-н Ж., че не може да влезе. Каза: "Не мога да ви кажа защо". Нас ни пусна, но не пусна г-н Ж., който отново започна да пита каква е причината и охранителят отговори, че не може да каже. След което охранителят се обади на някого по телефона и след малко слезе г-н В.. Той каза, че не може г-н Ж. да влиза и ние не може да влизаме. На въпроса защо отговори, че така е решил и не даде обяснение. С. Х., един от хората, с които бяхме, реши да влезе, тогава В. се изпречи пред него и посегна с ръка да го удари. Съвсем леко по бузата го закачи. Не беше шамар или юмрук. Едва ли не "махай се оттук, няма да влезеш". Ние също го питахме защо, отново не отговори. Нямахме отговор защо не пусна г-н Ж. и нас. В крайна сметка никой от нас петимата не влезе. 20-25 минути имаше кантардисване и питане защо не ни пуска и той не отговаряше. Никакво обяснение не даде. След това си тръгнахме.

Заинтересованата страна В.: Какво беше поведението на Ж. в тези 20-25 минути?

Свидетелят Л.: Той искаше да разбере защо не е допуснат. Непрекъснато питаше и охраната, и г-н В., но никой не отговаряше каква е причината да не бъде допуснат, а другите влизаха. Имаше известни личности – Н. Д. - бивш зам.-министър на отбраната при Ф. Д., и други. Те влизаха свободно, но г-н Ж. не го допускаха. Той в никакъв момент не е проявявал агресия. Не е такъв човек. От споменатите, че са присъствали на събитието, всички сме със сходни убеждения. Лицата, присъствали на събитието, също се водят антикомунисти и ги допускат. В тези 20-25 минути влизаха други лица свободно и на тях никой не направи забележка, или да им каже, че няма да влязат. Нямахме такива реплики. По време на случката Ж. снимаше с телефона навсякъде,

където ходи и си прави предаване.

Г-н В., като видя че снима, първо каза да не снима, а след това каза: "С. колкото искаш".

Въпрос на СЪДА: Посочена ли е конкретна причина да не бъде допуснат?

Свидетелят Л.: Не е посочена никаква причина.

Свидетелят Л. /на въпроси на адв. С./: Освен моите приятели и охраната, други очевидци на случката не е имало. На самата разправа бяхме само ние, охраната и г-н В.. Г-н Ж. беше много вбесен, ядосан. Той си прави предавания в интернет и това, че не успя да влезе и да се запознае с книгите и авторката, го ядоса. Беше бесен, почувства се дискриминиран най-вече, защото много други хора са били допуснати, а той единствен е дискриминиран и недопускан в залата. Тези негови емоции продължиха поне 2-3 дни. Когато г-н В. слезе на място и г-н Ж. му се представи, първоначално г-н В. се правеше, че не го познава. После се оказа, че го е познавал от някъде – или от предаването, или са му казали кой е г-н Ж..

Адв. С.: Г-н Л., когато сте били, къде се разиграва тази среща?

Свидетелят Л.: Тази среща се случи при охраната.

Адв. С.: Питал ли е г-н Ж. охраната: "Само комуняги ли влизат?", ако имате спомен?

Свидетелят Л.: Да, мисля, че попита дали само комуняги влизат.

Жалбоподателят Ж.: Потвърждавам, че това питах.

Адв. С.: Наричал ли е г-н Ж. г-н В. "пълен дебил и изрод"? Имате ли спомен за такива прилагателни?

Свидетелят Л.: Да, наричал го е.

Адв. С.: Казал ли е г-н Ж., че ще го смачка, „ще те намеря къде живееш, нещастник“?

Свидетелят Л.: Да, мисля, че ги каза тези неща, когато се разгорещи разговорът.

Жалбоподателят Ж.: Потвърждавам, че съм казал тези неща. След като 15-20 минути те правят на идиот и не ти дават логично обяснение, освен да ти кажат "не ме кефиш". Не съм проявил агресия.

Адв. С.: Казвал ли е г-н Ж. към г-н В., че ще му гръмне един шамар?

Свидетелят Л.: Това е във връзка с разгорещения спор и може да му ги е казал тези неща.

Адв. С.: Някой от вашата група, без г-н Ж., качвал ли се е до залата, в която е имало представяне на книга?

Свидетелят Л.: Щяхме да се качим, но никой не се е качил.

Адв. С.: Откъде знаете кой е бил в залата?

Свидетелят Л.: Преди започване са влизали в залата. Аз дойдох по-късно и не ги видях. Моите приятели са ги видели и ми казаха.

Адв. С.: Казал ли е охранителят, че не иска да го снимат?

Адв. С.: Въпросът е неотносим и моля да не го допускате.

Свидетелят Л.: Да, казал го е.

Адв. С.: Наричал ли е г-н Ж. „вие сте комунисти и милиционери, стоите като дървета“?

Свидетелят Л.: Да.

Адв. С.: Казвал ли е г-н Ж. „ще те намеря къде живееш, нещастник“?

Свидетелят Л.: Да, но няма нищо общо с предмета на делото.

Адв. С.: Това е част от разговора от недопускането на г-н Ж., защото Н. Л. е помолила Ж. да не бъде допускан. Знаете ли предисторията на Н. Л. с г-н Ж.? Твърдим, че тя е помолила Ж. да не влиза. Помолила е г-н В. да не го допуска, защото той е заплашвал, че ще дойде и ще разтури сбирката.

Адв. С.: Това е опашата лъжа.

Въпрос на СЪДА: Запознат ли сте с историята между Н. Л. и Г. Ж.?

Свидетелят Л.: Не съм запознат.

Адв. С.: Казвал ли е г-н В. „няма да те допусна, защото не ме кефиш“?

Свидетелят Л.: Не съм сигурен, че му е казал „няма да те допусна, защото не ме кефиш“.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля и същият напусна залата.

Вторият свидетел беше въведен в залата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

СНЕМА самоличността на свидетеля:

С. Е. Х. – 44 г., българин, български гражданин, без родство и дела със страните, неосъждан.

Предупреден за отговорността по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

Свидетелят Х. /на въпроси на съда/: Знам за какво съм тук. Г. Ж. познавам от 12-14 години. Много добре го познавам. С г-н В. не сме се запознавали лично, а го срещнах на 06.07.2022 г., когато с Ж. и други трима приятели искахме да отидем да слушаме представянето на две книги на Н. Л. в дома на военноинвалидите на [улица] С. и тогава се срещнах с П. В..

Свидетелят Х. /на въпроси на адв. С./: Отидохме около 18:00, за когато беше обявено представянето на книгите. Влязохме във фоайето на сграда и там имаше възрастен човек – охранител, който като ни видя и когато Ж. каза кой е, охранителят каза: "Не може да влезете тук, защото има забрана за Вас". Ж. попита от кого е забраната, това е публично мероприятие. Аз казах, че няма причини за това нещо. Имаше и афиш, тоест показахме покана, която беше разлепена във фоайето. Човекът каза "Не може да влезете. Не всички, само г-н Ж.". Обади се по телефона на някого. След минутка от асансьора слезе г-н В. и каза на Ж.: "Аз не разрешавам да влизаш". Каза „просто не ме кефиш“, „ти не ме кефиш“. Другото, което каза в един момент, е „аз знам кой си, ти си агресивен, скандалджия“. Освен това Ж. снимаше с телефона си с през цялото време. Това продължи около 20-25 минути. В. първо каза: "С. колкото искаш, няма проблем". Започнахме да го питаме откъде идва това, защото искаме да участваме в дискусията. Събитието беше организирано от няколко съюза.

Мен ме интересуваше специално книгата „Кой уби ястребинчетата“, защото това за мен е много важна тема, тъй като се интересувам от историята на България - близката и по-далечната. Не влязохме. Докато течеше цялата среща, ние седяхме отвън петима души. От другата страна беше В. и охранителят. Аз в един момент, тъй като съм юрист и много добре знам, че на публично представяне никой няма право да ни спира, казах на В. „дайте да извикаме полиция“, „нямаш никакво основание да не ни позволяваш да присъстваме“. Първоначално каза нещо от сорта, че само Ж. не може да влезе, но не каза каква е причината. Не го кефел и бил скандалджия. Питахме от него ли идва тази забрана Той каза: "Аз решавам, аз съм собственик на сградата". Л. тогава каза „дайте нотариален акт за собственост“. Аз му казах, че сградата е държавна собственост и е дадена за ползване на Съюза на военноинвалидите и военнопострадалите. В един момент тръгнах сам да се качвам по стълбите, защото не виждам причина да не бъда пуснат. В. застана на пътя ми и замахна с ръка и ме чукна с ръка по бузата. Тогава останалите се възмутиха и стана спор, скандал. През това време други хора минаваха, питаха и влизаха. Ние само седим долу като наказани. На събитието бяха хора като Н. А., Н. Д., който е агент на ДС с псевдоними Пламък и С., проф. Х., М. М., много хора, които би трябвало да изповядват същите възгледи като нашите влязоха и слушаха представянето, но ние не бяхме допуснати. Макар че беше казано, че

единствено Ж. не може да влезе, всички не бяхме допуснати. През цялото време на случката бяхме аз, Ж., И. Л., С. П. и Е., но не му помня фамилията, В. и охранителят. Ж. беше изумен. Той снимаше с телефона и задаваше въпроси на В. защо не го пускат, по каква причина не го пускат. Ж. имаше лична покана за това събитие. Мисля, че поканата беше идентична с афиша. Не знам от кого е поканата. От него знам, че е получена в неговата пощенска кутия. Той не е проявил вербална или физическа агресия. Той никога не е проявявал агресия към когото и да било.

Обикновено той е потърпевш. Той има безкомпромисни антикомунистически възгледи и в периода 2004-2009 г. е водещ в предаването на телевизия СКАТ „Безкомпромисно“. Там го видях и го прецених и харесах. В това предаване той разкриваше престъпленията и зверствата на комунистите спрямо българския народ. След 2009 г. неговото предаване беше премахнато от телевизия СКАТ и той започна да води предаването си в интернет. Сам го спонсорира и го прави. Води журналистическа самостоятелна практика, общественик и затова искаше да бъде на представянето на книгата. След случката той се чувстваше много неприятно. Беше потресен, шокиран, омерзен. Нямаше обяснения защо не е допуснат и не можеше да разбере по каква причина.

Адв. С.: Г-н В. обръщал ли се е към групата и към Ж. като личност, че Ж. е конфликтна личност?

Свидетелят Х.: Да, В. каза, че е бил конфликтна личност и скандалджия. Друго не се сещам.

Адв. С.: Вие самият опитвали ли сте да влезете в залата?

Свидетелят Х.: Аз тръгнах нагоре по стълбите и В. ми блокира пътя, а след като опитах да мина, замахна и ме чукна по бузата.

Адв. С.: Казвал ли е Ж. на В. и по кое време го е казал, ако го е казал – „дебил, изрод, дъртак, торба, ще ти гръмна един шамар“?

Свидетелят Х.: Не си спомням да е казал такива неща.

Адв. С.: Казвал ли е Ж. „член ли си на БКП“?

Свидетелят Х.: Да, казвал го е. В. спомена, че е бил офицер.

Адв. С.: Казахте, че почти не сте разбрали защо не е допускан Ж. и вие като придружаващи. На по късен етап разбрахте ли причината?

Свидетелят Х.: Няма как да разберем. Не сме го разбрали.

Адв. С.: Познавате ли Н. Л.? Имате ли представа дали тя има отношение с г-н Ж. преди тази случка?

Свидетелят Х.: Не я познавам лично. Знам, че много преди това Ж. е получавал покани и на нейни книги или на нейни представяния тя му е писала „с най-добри чувства“, съвсем приятелски към Ж..

Адв. С.: В. каза ли откъде познава Ж.?

Свидетелят Х.: Мисля, че каза, че е гледал негови предавания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

Адв. С.: Моля да изгледаме видеозаписа, тъй като има премълчани показания на участниците в срещата на П. В.. Във връзка с недопускането, кой е стопанин на сградата, защо не го допуска, защо снима и т.н. Ние ще се откажем от нашите свидетели, ако допуснете да се изгледа записът.

Адв. С.: Категорично се присъединяваме към това искане и не се противопоставяме да го изгледаме.

Юрк. К.: Не се противопоставям.

СЪДЪТ, като взе предвид изявленията на страните, приема, че приложеният към делото видеозапис следва да бъде изгледан в съдебно заседание. Делото следва да бъде отложено за друга дата, с оглед осигуряване на техническата възможност да се изгледа видеозаписът, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА в следващо съдебно заседание да бъде изгледан приложеният към делото видеозапис.
ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 07.10.2025 г. от 09:45 часа, за която дата страните са уведомени.

ДА СЕ УВЕДОМИ системният администратор за датата и часа на заседанието, който да осигури техническа възможност да се изгледа видеозаписът.

ДАТАТА на заседанието е съобразена с останалите ангажименти на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:21 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: